

OBŁOWIĆ (1) *vb pf*

1 sg m con praet bych był obłowił.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

Złowić; przen: skorzystać: [mówi czart:] Tom sobie zmiełkał czom tu był Rychley bych był tam obłowił. RejKup x6.

Formacje współrdzenne cf ŁOWIĆ.

*Cf **OBŁOWIENIE***

JB